

II.
C. 25884.
9. 202

Genowick

25884. II C.9

**Bodi češeno naj svetejše in naj čistejše
spočetje presvete device Marije!**

DRUŽBENE

BUKVICE

z a

žene in hišne gospodinje,

ki so

pri križovski družbi

v

KONJICAH

Z dovoljenjem prečast. lavanskega knezo-škofijstva.

Spisal in založil

Jožef Rozman,

konjiški nadfajmošter.

V LJUBLJANI.

Natisnil J. Rudolf Milic. 1864.

„Goljflva je prijetnost in prazna je lepota; žena, ktera se Gospoda boji, ona bo hvaljena“. Tako govori sv. Duh v bukvah Preg. 31, 30.

„Srečen mož, ki dobro ženko ima; zakaj še enkrat tak dolgo bo živel. Pridna žena razveseluje svojega moža; v miru bo preživel leta svojega življenja. Dobra žena — dober dar; ona bo delež bogaboječih, in bo dana možu zavoljo njegovih dobrih del. Naj bo bogat ali ubožen, je njegovo serce dobre volje, in njegovo lice veselo vsaki čas“. Tako govori sv. Duh v bukvah Sir. 26, 1 — 4.

„Ktera je vdova in zapušena, naj upa v Boga in naj prebije v molitvah in prošnjah noč in dan. Zakaj ktera v sladnostih živi, je živa mertva“. Tako uči sv. Pavl v 1. listu do Tim. 5, 5 — 6.

POSTAVE

križovske družbe za žene.

Zene! ve vse bote čule prej ali
polej besede Jezusove: „Daj
rajtengo od svojega hiše-
vanja“. Same pa veste, da
težko že bo odgovor dajati od
svoje lastne duše — koliko težeje
še le bo, odgovor dajati ne le od
svoje lastne, temuč tudi od duše svojih
otrok in podložnih! Zatorej bodite mo-
dre in skerbne, vestno dopolnujte svoje
dolžnosti, in pridno in marljivo delajte
in opravljajte vsaka v svojem stanu,

da bote vredne vse, slišati vesele besede Jezusove: „Pridi, zvesta dekla! ker si bila v malem zvesta, te bom čez veliko postavil“.

Na pošteni zakonski ženi je veliko veliko ležeče — zlata je vredna. Poštene, pobožne žene so Jezusu in njegovim učencem za potrebni živež skerbele, so ga na goro Kalvarijo spremile, so poleg njegovega križa stale, so pri njegovem pogrebu bile, so dragih mazil za njega kupile — pa so bile tudi perve, ki so ga vidile živega po njegovem častitem vstajenju. Tudi zmed vas zamore vsaka že sama za se veliko dobrega storiti; pa še mnogo več bote dobrega storile za se in za svojega bližnjega — z združeno močjo. Zategadel, preljube moje žene! ve ki ste poštene in dobrega, pobožnega serca, podajte si roke, storite zavezo med seboj, in dajte se zapisati v družbo, ki je osnovana in postavljena ravno za vas — pomagati vam, da bote zveste žene, dobre matere in skerbne gospodinje. Le čujte, kakošne postave in dolžnosti imate.

1.

Vaša družba, ali kakor sploh pravimo, križovska družba je postavljena pod varstvo in krilo Marije, matere božje, ki je mati ljubeznjiva, in je pošteni in bogaboječih žen posebna pomočnica in prijateljica. Zatorej naj moli vsaka vsaki dan Marii v čast eno Češenomarijo s tem pristavkom:

O Marija! brez madeža spočeta, prosi za nas, ki pri tebi pomoči išemo, v imenu Boga † Očeta in † Sina in sv. † Duha. Amen.

2.

Vsaka, ktera se v to sv. družbo zapisati da, dobi žegnano svetinjo čistega spočetja device Marije. To svetinjo morate imeti v veliki časti, in vedno, ven in ven pri sebi jo nositi — v hladni grob seboj jo imate vzeti.

Kolikorkrat bote poljubile to svetinjo (kar imate storiti, če ne večkrat, vsaj vsako jutro in vsaki večer), in bote pristavile s častjo: „O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki pri tebi pomoči išemo!“ bote zadobile za vsakokrat sto dni odpustkov.

3.

Vsako leto o sveti Lucii, ali pa kaki drugi dan zmed osmine čistega spočetja device Marije, in če bo mogoče, tudi v sopraznik Matere božje sedem žalost bote imele vse skupej spoved, in bote šle vse skupej k sv. obhajilu. Kolikor bo mogoče, naj gleda vsaka, da pride zraven.

4.

Domači gosp. fajmošter, ali če oni ne utegnejo, pa tisti duhovnik, kterega oni izberejo, so vodnik ali vižar tega društva.

5.

Žene, ki so v tej bratovšini, izberejo iz svoje srede eno vodilo ali predstojnico, ktera z dovoljenjem društvenega vodnika vravnuje in opravlja vse, kar tiče to društvo. Ona žene v to društvo vzema, ali ko bi trebalo, jih spet izbrisati reče; ona čuje nad celim društvom, nad družnicami ali ženami, kako se vedejo, kako zaderžijo, kako dopolnujejo svoje dolžnosti — ona je dolžna, učiti, svariti in opominjati, kedar vidi, da je treba.

6.

Vodila z dovoljenjem družtvenega vodnika si odbere dve pomočnici, ali ko bi trebalo, tudi več, ktere nji pomagajo z djanjem in dobrim svetom. — Žene! svojo vodilo in nje pomočnice morate spoštovati in v lepi časti imeti; in ko bi vas ena ali druga svarila ali opominjala, tiho poslušajte, in ko bi tudi vredne ne bile svarjenja, ne tožite, ampak v ponižnosti svojega serca se v roke božje izročite. — Ne pozabite, da ste slabe in k hudemu nagnjene, in bodite hvaležne, ako druge iz ljubezni do vaše duše in vašega zveličanja nad vami čujejo in bedijo.

7.

Vender ne samo vodila, temuč vsaka, ktera je pri tej bratovšini, ima sveto dolžnost nad seboj, učiti, svariti in opominjati svoje tovaršice, kolikorkrat se jim dozdeva, da je treba — toda vselej z ljubeznijo, v duhu krotkosti in pohlevnosti.

Žene! vaša družba je lepa, vaša reč je sveta, zatorej serčno se prijemite

svoje imenitne naloge — skerbite za čast svojega društva, kolikor naj več morete, in če je treba, poskušajte se ena za drugo, vse za eno, ena za vse. Ne jemljite med se takih, ktere ne slujejo dobro, da vam sramote ne napravijo: če je pa ktera že zraven, se trudite vse od kraja in prizadevajte in molite za njo, da jo zapeljivi svet ne zmoti in vam ne odterga. Ne pozabite, da bi ne bilo žalostnišega za vas in za vaše društvo, kakor ko bi se ktera izbrisati morala — meni bi se zdelo malo drugač, kakor bi se zbrisala njena duša iz bukev življenja.

8.

Vsaka, ktera hoče v to sveto bratovščino stopiti, naj se vodili oglasi, in ona, če je ne pozna dobro, naj se z drugimi posvetuje, napreden jo društvenemu vodniku zapisati da. — Tudi je dobro, posvetovati se s svojim spovednikom, in ako oni za dobro spoznajo, dolgo spoved od celega svojega življenja storiti.

9.

Če ne večkrat, vsaj vsakega drugega mesenca enkrat bomo zbor in nauk imeli, da se poštene, pobožne žene v svojem lepem življenju poterdijo, da se mlačne oživijo in vsim novo dušno življenje in nova gorečnost vdihne. K tem naukom rade in vesele hodite in skerbno poslušajte, in vodila naj svaritiste, ki redko pridejo.

10.

K spovedi in k sv. obhajilu, glejte, da bote šle večkrat, naj manj štirkokrat v letu, če ni ktera po pravici zadržana. Če pa ktera lepo priložnost ima, ali jo vest opominja, toliko lepše za njo, če bo večkrat k božji mizi pristopila. Žene imajo zdaj to, zdaj uno na sercu, zdaj to zdaj uno potožiti — boljšega prijatla in tolažnika pa nimate, in ga ne bote imele, kakor je preljubi Jezus v sv. rešnjem telesu, ki vas milo k sebi vabi in pravi: Pridite k meni, ljube žene! ki ste žalostne in s križi in nadlogami obložene, jes vam bom britkost odvzel in vas poživil.

Učite pa tudi svoje otroke, fante in dekleta, da bodo od mladih nog Jezusa ljubili, in vadite jih, da bodo radi in veseli k spovedi hodili — posebno, ko pride mlada nedelja ali kak večji praznik, opomnite jih, da ni boljšega dela za nje, kakor sv. obhajilo vredno prijeti.

11.

K sv. maši rade hodite, tudi ob delavnikih, če morete; ako pa v cerkev ne morete, bodite vsaj v duhu pri sv. maši. Sv. maša je naj svetejši dar in ima neskončno ceno. — Službe božje ob nedeljah in zapovedanih praznikih iz zanikernosti nikoli ne opustite in ne zamudite; pa tudi skerb imejte, da vsi, ki so pod vašo streho, ob pravem času v cerkev gredo in nedelj in praznikov ne oskrunijo, ne z delom ne z grehom. Juterne in večerne molitve, angeljsko češenje po trikrat na dan, molitve pred jedjo in po jedi zvesto opravljajte; zakaj „miza, ki se z molitvijo začne in z molitvijo neha, obožala nikdar ne bo“, pravi sv. Krizostom. Ne pozabite na roženkranc,

vsaj ob svetih večerih ga molite, in sicer vsi skupej, kolikor vas je pri hiši, ga molite. Kjer sta dva ali trije v mojem imenu zbrani, pravi Jezus, ondi sem jes v sredi med njimi; kaj še le, ako se cela hiša, oče in mati, otroci in posli — deset, dvanajst ljudi v molitvi skupej zbere? Od cerkve zapovedane poste zvesto deržite, in če ob sabotah in drugih postnih dneh, ob katerih je dovoljeno, s slanino zabelite ali meso užijete, molite vsak taki dan tri Očenaše, tri Češenamarije in enkrat apostoljsko vero; molite ako je mogoče, s svojimi domačimi na glas, prav pobožno in v duhu pokore. Svojo vest pogosto izprašujte; ne zaspite nobeden večer, dokler tega ne storite, in se s serčno grevengo s svojim Bogom ne spravite.

12.

S svojim možem se lepo zastopite, da ne bo krega in prepira med vama. Mož je glava žene, in ve ste dolžne, podložne mu biti v vsem, kar je prav in Gospodu dopade. Če imate možu kaj reči, recite mu prijazno in z lepo;

vsaj veste, da lepa beseda lep prostor najde, gerda beseda pa jezo in nevoljo napravi. Krotka, pohlevna žena je Bogu in ljudem ljuba; ona moža v angelja spremeni: ktera pa je togotna in hudi jezi vdana, je kakor černo ternje, ki sicer belo cvete, pa le bôde in rani vse, kar preblizo pride. Sv. pismo pravi: Ni hujše jeze, kakor je ženska jeza. Boljše je, prebivati pri levu in med ljuto zverino, kakor pri hudobni ženi. Nje mož ječi in na tihem zdihuje. Posebno gerdo pa za ženo je kleti in se rotiti; ona raztroša ogenj pohujšanja med domačimi in med ptujimi, po svoji hiši in po soseski.

13.

Vaša zakonska postelja naj bo sveta in neoskrunjena; ne pozabite, kaj je namen svetega zakona in ne branite se otrok. Bodite zveste Bogu in možu; zakaj dar čez vse dare je sramožljiva in zvesta žena — ni pa tudi gerše reči, kar jih sonce obsije, kakor je nezvesta, nepoštena zakonska žena. Že pregovor pravi, da ktera v zakonu greši, že na

tem svetu v peklu gori, in besede Jezusove so, ne moje, ki pravijo, da ktera le pogleda ptujega moža in ga poželi, je že zakon prelomila; torej tudi tista, ktera komu dopusti, da se nespodobno dotekne njenega telesa, da jo poljubi in kar je družega enakega, ne bo brez kazni obstala, — prešestnice pa je Bog že obsodil.

14.

Skerbite, da bo vaša hiša poštena, da krivičnega blaga pod streho ni, pa tudi ne pregrešnega djanja. Krivično blago pri hiši in pa červ v drevesu: pregrešno življenje in pa kuga pri hiši. Glejte na svoje otroke in na svojo družino, da nimajo nobenega slabega znanja, da se ob nedeljah ne potepajo in so po noči doma; bolje da po vaših njivah kropive rastejo, kakor da nasramne dekline plevejo; bolje da kamen kakor razujzdano hlapče v vašem hlevu leži. — Ne terpite pri svoji hiši ne kletve, ne opravljanja, ne gerdih besed, ne umazanih pesem, ne psovanja, ne zasramovanja pobožnih ali starih ljudi.

Glejte pa tudi, da bote same pošteno in lepo živele, in dajale lep izgled svojim domačim vselej in povsod. Kako bodo fanti ali hlapci pobožni, če od matere ali gospodinje nič prida ne slišijo in ne vidijo? Kako bodo hčere ali dekletke sramožljive, če jih matere same ali gospodinje pohujšajo s svojim slabim obnašanjem? Vse vaše življenje naj bo kakor luč, ki svetlo gori, da bodo otroci in posli vidili vaše dobre dela, in hvalili Očeta v nebesih, da jim je tako dobre matere in gospodinje dal.

15.

Skerbite tudi za svoje pohoštvo, in pridno in zvesto delajte. Pridna žena, pravi sv. pismo, je kakor bogata ladija, ki svoji hiši blago nosi. Ne poležajte predolgo, ne postopajte prerade: ob pravem času zbudite otroke in družino, ob pravem času jih v posteljo spravite. Ob pravem času ima biti kosilo, južna in večerja na mizi, pa tudi delavci pri delu, skerbna gospodinja tudi piške pri hiši ne pozabi. Ne tratite, ne zapravljajte dnarja in premoženja — pridna gospodinja tri

vogle hiše derži. Ne kupujte praznega lišpa, ne sebi ne svoji hčeri; zakaj ženska lepota je goljffjiva in nečimerna obleka je mreža nečistosti. Skerbite svojim otrokom za tri reči: za zdravo pamet, za pridne, delavne roke in za pošteno, nedolžno serce — vse drugo jim bo priverženo.

Za kratek čas ne hodite po kerčmah, in ko bi tudi ve šle, otrok ne jemljite seboj. Če ste pa na poti, ali je potreba iti, izberite si kerčmo, kjer so ljudje pošteni, ki na post, na vero in Boga še kaj deržijo — slabih kerčm se bojte bolj kakor ognja v strehi. Ali tudi na gostijah in dobrih voljah se varite, da se ne upijanite — gerd je pijan mož, desetkrat gerša pa je pijana žena, ona še svojega srama ne zakrije — kako bo na otroke, na družino gledala! kako molila! kakošen izgled bo davala!

16.

S sosesko imejte mir, kolikor je mogoče, in rade si pomagajte, ena drugi, v sreči in nesreči, naj bo botrina ali sedmina — lepa zastopnost v

soseski je zlata reč. Ne delajte sosedu škode, ne na njivi ne v hosti, ne na paši ne v nogradu; tudi s svinjami ali kokoši ne. Boljše malo krivico tiho poterpeti, kakor za kakega pišanca voljo hud prepir začeti ali clo v pravdo se podati. Kar ti ne želiš, da bi drugi tebi ne storili, tudi ti njim ne stori.

17.

Do revežev, bolnikov in betežnih ljudi imejte mehko, usmiljeno serce, in pomagajte jim kolikor morete. Pobožna gospodinja nobenega berača brez dara ne pusti, posebno skerb pa ima za tiste siromake, ki od hiše do hiše ne morejo. Če pa družbenih žen ktera zboli, ste dolžne zlasti tiste, ktere ste bližej nje, večkrat jo obiskati, in če je treba, tudi ji postreči — vode ji prinesiti, ali prati ali kuhati ali pomesti ali prestlati ali kaj družega enakega. Take dela so več vredne, kakor zlato in srebro vsega sveta.

18.

Vsaka mora skerb imeti, da drugih poštenih žen za družtvo pridobi.

Tistih pa, ki niso zraven, ne sodite slabo, ne zaničujte jih — Bog je sodnik, On sam ve, koliko je ktera vredna.

19.

Se družnica ktera kaj pregreši zoper te postave, jo mora vodila ali nje pomočnica posvariti, enkrat, dvakrat ali tudi večkrat. Če to svarjenje nič ne zda, naj pove duhovnemu pastirju, da ji oni kaj rečejo. Če pa tudi to nič ne pomaga, se iz društva izbriše. Se pa potem poboljša in čedno zaderži, se sme žez eno leto spet nazaj vzeti. Med križovske žene zapisana biti, si mora vsaka za veliko čast šteti. Se pa ktera hudo pregreši, se zbriše brez pomude.

20.

Pri procesji sv. rešnjega Telesa greste skupej za svojim banderom, pobožno in lepo vverstene, kakor se pridnim ženam spodobi.

21.

Umerje ktera družnica, pridejo vse žene, ktere utegnajo, k pogrebu.

Je bila revna, oskerbijo, da se pošteno pokoplje, oskerbijo pa tudi, da se sv. maša bere za njo. Pri tej sv. maši molite sv. roženkranc; ktera pa ne more v cerkev, naj ga moli doma. Verh tega bomo molili za rajno eno celo leto pri vsakem zboru en **Oče naš** in **Češeno Marijo** — družnice pa so dolžne, vsako nedeljo skozi celo leto en „**Oče naš**“ in eno „**Češeno Marijo**“ za rajno moliti. — **Zene!** ne pozabite na to molitev; kedar bote ve umerle, se bo molilo tudi za vas.

22.

Družtvo ima svoj altar — ali z dekletami skupej, ali si kakega družega zberete. Zavezane ste, skerbeti, da je čeden in lep. Lepši ko bo, lepša čast bo za vas. Ktera premore, naj torej včasih kak krajcar vodili dá, da ga oberne za družtvene potrebe.

23.

Vaše pozdravljanje med seboj in do drugih naj bo: „**Hvaljen bodi Jezus Kristus!**“

Preljube žene! vzemite si te postave k sercu, in uravnajte po njih svoje djanje in nehanje. **Oče** nebeški pa naj razlije čez vas svojega svetega duha — njegova gnada naj vas spremlja po vsih vaših potih in hojah, naj spremlje vse vaše misli in želje, besede in dela. Naj razjasni vaš um, da bote sveto voljo božjo dobro in na tenko spoznale, naj nagne vašo voljo, da bote le to hotele in storile, kar je **Bogu** ljubo in vam in vašim dušam v zveličanje. **Marija**, mati presveta, naj bo vaša prošnjica pri **Bogu**, da vaše trudenje in prizadevanje ne bode zastonj, da bote imele srečo pri svojem hiševanju; pridne, ubogljive in sramožljive otroke; imele tudi mir v hiši in soseski, mir seboj in z **Bogom**, po smerti pa večno veselje v nebeškem kraljestvu.

Sv. mati katoliška cerkev, ki čisti nauk **Jesusov** shranuje, je vašo prelepo družbo blagovoljno sprijela — sv. oče, rimski papež **Pij IX.** so jo **5. junija 1859** poterdili, in z duhovnimi zakladi in odpustki bogato obdarovali. Le poslušajte!

Popolnoma odpustek bote zadobile:

1. Tisti dan, ko se ktera zapisi-
sati da.

2. Ob smertni uri.

3. Božični dan, praznik Kristu-
sovega vnebohoda, praznik oznanjenja
in čistega spočetja device Marije, o
Veliki- in Malimaši.

4. Vsako nedeljo, ko bo nauk
za družtvne žene, če zraven pridejo.

5. Dvakrat v letu popolnoma od-
pustek lahko tudi tiste dobijo, ktere za-
voljo velike dalje ne morejo k nauku
priti, če tistikrat spoved od celega svo-
jega življenja ali pa vsaj od enega leta
storijo.

6. Družbeni vladar imajo oblast,
bolnim ženam tisti dan, ko bodo pre-
videne s ssv. zakramenti, popolnoma
odpustek podeliti, če molijo tri Očenaše
in tri Češenamarije v ta namen.

Tu je treba opomniti, da popol-
noma odpustke zadobiti, morate vselej
zakramente sv. pokore in presv. reš-
njega Telesa vredno prijeti.

V praznik čistega spočetja device
Marije pa zadobi vsak brez razločka
popolnoma odpustek, kdor se vredno

spove, sv. obhajilo prejme in pri družbenem altarju na namen sv. očeta, rimskega papeža moli.

Sv. oče, rimski papež pri tej priložnosti zelo zelo priporočujejo dolgo spoved in posebno ljubezen in pobožnost do Marije, prečiste device; tudi vam naročujejo, da imate svojega spovednika ubogati rade, hitro in z veselim srcem.

Sedem let odpustkov pa bote dobile:

1. Kolikorkrat bote kakega merliča k pogrebu spremile.

2. Kolikorkrat bote slišale mertvaški zvon zaklenkati, in bote molile za rajnega dušo.

3. Kolikorkrat se bote vdeležile kake pobožnosti ali andohti, pobožnih pogovorov, keršanskih svetih nauk, pridig in drugih dobrih opravil in del.

4. Kolikorkrat bote ob delavnikih in sopraznikih pri sv. maši.

5. Kolikorkrat bote na večer, preden ležat greste, svojo vest sprašale.

6. Kolikorkrat bote kakega ubogega bolnika ali jetnika obiskale.

7. Kolikor bote kake sovražnike spravile.

Vsi ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah obrniti.

Družbeni altar ima predpravico, da vsak mašnik, ki pri njem za eno zmed vas sv. mašo berejo, jo z odpustki berejo. Družbeni vižar pa berejo sv. mašo pri vsakem altarju z odpustki, če jo za družbene žene berejo.

**Vse v večjo hvalo božjo in v čast
Marije prečiste device!**

DOSTAVKI.

Jutranje vaje,

v katerih naj bi se prav pogosto vadile.

1. **M**olim te, presveta trojica — Oče, Sin in sv. Duh, tri peršone in en sam Bog! in s pomočjo tvoje gnade, za katero ponižno prosim, se veržem pred tvoje sveto obličje in spoznam, de sem nič.
2. Terdno verujem, in pripravljena sem zgubiti jezar življenj v pričevanje, da vse je resnica, kar si nam v sv. pismu razodel, in kar nam tvoja sv. cerkev verovati zapoveduje.
3. Vse svoje zaupanje stavim v tebe, in karkoli morem dobrega imeti na duši ali na telesu, v tem ali unem

življenju, vse to želim, upam in hočem prijeti le iz tvoje roke, moj Bog! ti moje življenje in edino upanje moje!

4. Zročim ti za danes in za vselej svoje telo in svojo dušo, vse moči svoje, spomin, um in voljo, in vse svoje počutke.
5. Pričujem, da ne dovolim, in kolikor je v moji moči, ne bom nikoli dovolila v nobeno reč, pri kateri bi se utegnil Bog z naj manjšim grehom razžaliti.
6. Terdno sklenem, obračati vse, kar imam, vse kar morem in zamorem v čast božjo in službo njegovo.
7. Pripravljena sem sprijeti in z voljo terpeti vse zopernosti, ktere mi bo tvoja očetova roka poslala, naj bi dopadla tvojemu presvetemu sercu.
8. Hočem se poganjati in truditi, kolikor me je, da bi vsi ljudje tebi služili, tebe častili, tebe ljubili, ki si njih Bog in stvarnik.
9. Nad vse me veseli, da si vekomaj srečen, in serce mi poskakuje, da čast tvoja in hvala v nebesih in na zemlji je tolika.

- 10.** Neskončna hvala ti bodi za nezmerne gnade in dobrote, ktere si skazal meni in celemu svetu, Marii devici in Kristusovi človeški naturi, in ktere skazuješ še dan na dan po previdnosti svoji.
- 11.** Ljubim te iz celega serca in iz cele duše, zato, ker si sam v sebi neskončna dobrota, in ko bi bilo mogoče, rada bi te ljubila s tisto ljubeznijo, s katero te ljubijo angeli in naj zvestejši služabniki tvoji, Marija devica in Kristus Gospod, s kterih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen.
- 12.** Vse svoje dela in djanja sternem z zasluženjem terpljenja, življenja in smerti Jezusa Kristusa, Marije vselej device, in vsih svetnikov in svetnic tvojih, jih hočem umiti in poviti s predrago kervijo Odrešenika in Zveličarja našega, ter jih darujem tvojemu božjemu veličanstvu.
- 13.** Priserčno želim, po prošnjah in delih današnjega dne zadobiti odpustkov, kolikor jih dobiti je mogoče, in po priprošnji oberniti jih za verne duše v vicah.

14. Hočem tudi vse, kar morem, darovati za pokoro in v zadostenje svojih grehov.
15. O moj Bog! ti si čez vse vreden vse ljubezni in službe; zato so mi iz serca žal vsi moji grehi, s kterimi sem te tolikokrat razžalila — prosim vsa poterta za odpušenje in terdno sklenem, tebe na vekomaj ne več razžaliti.
16. V tvoje rane, o moj Jezus! se pokopljem; ondi me prikrivaj in varuj, danes in vselej, dokler mi dodeliš gnado, gledati te in ljubiti na vekomej.

Jezus, Marija in Jožef!

Vam darujem svoje serce in svojo dušo, zdaj in na večno. Amen.

Pazka. Papeža Aleksander VII. in Inocenci XI. sta te vaje zelo zelo priporočevala.

Petero zlatih jagod.

Preglej jih pred mašo ali po maši.

1. Merzi in studi se mi nad mojimi grehi, vsimi skupej in po samem,

in nad grehi vsih drugih, ki so bili storjeni od začetka sveta, noter do te ure, in ki se še bodo storili do konca sveta, in ko bi mogla, ubranila bi jih z gnado božjo, za katero ponižno prosim.

2. Pohvalim in poterdim vse dobre dela, ki so bile storjene od začetka sveta noter do te ure, in ki se še bodo storile do konca sveta, in ko bi mogla, pomnožila bi jih z gnado božjo, za katero ponižno prosim.

3. Vse, kar bom storila, govorila in mislila, bom storila, govorila in mislila le v večjo čast božjo, iz tistega dobrega namena, ki so ga svetniki kdaj imeli, ali ga bodo še imeli, ali ga je mogoče imeti.

4. Odpustim iz celega serca in prijazno podam roko vsim sovražnikom svojim, vsim ki me opravljajo, vsim ki mi, kakor si bodi, krivico delajo ali mi hudo želijo.

5. Ko bi mogla vse ljudi zveličati, s tem da bi umerla za vsakega posebej, rada bi to storila z gnado božjo, za katero ponižno prosim, in brez ktere ničesar ne morem.

Premišljevanje Jezusovega terpljenja

pri sv. maši.

Mašnik.

1. Pride k altarju.
2. Začne sv. mašo.
3. Moli očitno spoved.
4. Gre gori in poljubi altar.
5. Gre na desno altarja.
6. Bere introit ali vhod.
7. Moli: „Kirje elejson.“
8. Reče: „Bog z vami.“
9. Bere list.
10. Moli v sredi altarja.
11. Bere sv. evangelj.
12. Odkrije kelih.

Jezus.

1. Pride na oljsko goro.
2. Začne moliti.
3. Pade na svoje kolena in kervav pot poti.
4. Bo od Judeža s poljubljejem izdan.
5. Bo vjet, zvezan in k Anazu peljan.
6. Bo v obraz bit.
7. Bo od Petra trikrat zatajen.
8. Pogleda Petra in ga spreoberne.
9. Bo k Pilatužu peljan.
10. Bo k Herodežu peljan.
11. Bo z belim oblačilom zasramovan in spet k Pilatužu tiran.
12. Bo sramotno razgaljen.

Mašnik.

13. Daruje kruh in vino.
14. Pokrije kelih.
15. Si roke umiva.
16. Reče: „Molite bratje!“
17. Opravlja tihe molitve.
18. Moli predglasje in „Sanktus“.
19. Nareja spomin za žive.
20. Moli dalej tiho sv. mašo.
21. Prekriža kruh in vino.
22. Povzdigne sv. rešnje telo.
23. Povzdigne sv. rešnjo kri.
24. Tiho spet dalej moli.

Jezus.

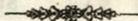
13. Bo kervavo bičan.
14. Bo s ternjem krogan.
15. Bo od Pilatuža nedolžen spoznan.
16. Bo od Pilatuža z besedami: „Glejte, človek!“ ljudstvu naprej postavljen.
17. Bo zapljuvan, čez oči prevezan in zasramovan.
18. Bo ubijavcu Barabau nazaj postavljen in k smerti obsojen.
19. Nese križ na goro Kalvarijo.
20. Sreča svojo sv. mater in druge pobožne žene.
21. Bo z žreblji na križ pribit.
22. Bo na križ povzdignjen.
23. Preliva kri iz svojih sv. ran.
24. Vidi pod križem stati svojo žalostno mater.

Mašnik.

25. Reče glasno : „Tudi nam grešnikom“.
26. Moli „Očenaš“.
27. Prelomi sv. hostijo.
28. Spusti košček sv. hostije v kelih.
29. Reče : „Jagnje božje“.
30. Moli tri predobhajilne molitve.
31. Se obhaja.
32. Zmiva kelih.
33. Ogerne kelih.
34. Reče : „Bog z vami“.
35. Moli zadnje molitve.
36. Reče zadnjikrat „Bog z vami“.
37. Zegnuje ljudstvo.
38. Bere zadnji sv. evangelj.

Jezus.

25. Moli na križu za vse ljudi.
26. Izrekva sedem besedi na križu.
27. Spusti svojo dušo in umerje.
28. Gre s svojo dušo pred pekel.
29. Spreoberne mnogo okolistoječih.
30. Lije iz desne strani kri in vodo.
31. Bo v grob položen.
32. Bo z dišavami maziljen.
33. Vstane od mertvih.
34. Se prikazuje svojim učencem.
35. Podučuje svoje učence še 40 dni.
36. Gre v nebesa.
37. Pošlje sv. Duha.
38. Pošlje apostole, učiti vse narode.

Pred sv. obhajilom.

O kako srečen dan je danes za mene, ker prišla bom Zveličarja svojega, in ž njim se sklenila v sveti ljubezni. Nebeški ženin moje duše pride danes k meni prebivat, pride v moje revno serce. Oj ljubi Jezus! vsega-mogočni kralj nebes in zemlje, ko bi pač vedila in znala, tebe vredno prijeti! Lepo te prosim, oskerbi ti mojo dušo s spodobnim svatovskim oblačilom, in pripravi moje serce sebi za vredno prebivališe.

Živo verujem, da si resnično pričujoč v presv. rešnjem telesu — terdno zaupam, da si mi milostno odpustil vse moje grehe, in me ne boš zapodil od svoje svete mize — ljubim te iz celega serca in bolj kot vse drugo na svetu. Le tebe išem, le tebe čakam, le tebe se veselim.

O Marija, prečista devica, mati božja in moja! vsi angelji in svetniki božji! pridite in pomagajte mi, de bom svojega in vašega Boga vredno prišla, molila in častila.

Pridi, o Jezus! pridi — od sončnega izhoda do zahoda bodi hvaljeno in češeno tvoje sveto rešnje telo!

Po sv. obhajilu.

O presladki Jezus! kako srečna sem zdaj, ker tebe imam, ktereга nebo in zemlja ne moreta obseči, pred kterim angelji trepečejo in svoje obličje zakrivajo. O nezrečena ljubezen! kaj hočem še več poželeti, ker tebe uživljam, v kterem so vse dobrote nebes in zemlje zapopadene? O Jezus! kako pa se bom tebi zahvalila za tvojo ljubezen in za vse dobro, ktero sem od tebe prijela? O vsaj veš, da sem revna stvar, da nimam, kar bi tebi dopadlo, kakor serce polno ljubezni do tebe. To ti v prebivališe podam, da boš ti v meni prebival, jes pa v tebi.

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda iz desne strani, operi me!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!

O dobrotljivi Jezus, usliši me!

V svoje svete rane skrij me!

Tebe se ločiti, ne pusti me!

Sovražnika peklenškega vari me.

Ob uri moje smerti pokliči me!

K tebi priti, priganjaj me!

Da s tvojimi svetniki bom hvalila te!

Hvalila zdaj in vekomaj. Amen.

Veseli se z menoj nebo in zemlja, in hvali Gospoda vse, kar živi. Našla sem ga, kterega ljubi moja duša — svojega Gospoda in Boga. Deržala ga bom, skerbno in zvesto, ne bom ga spustila nikdar od sebe. O kako srečna sem pač, da obiskal me je — vsega-mogočni kralj nebes in zemlje. S svojim mesom me je nasitil, in napojil s svojo kervjo. Veseli se, moja duša! ker oskerbljena si zdaj za večno življenje. Zdaj živim, pa ne več sama, ampak moj Jezus v meni živi.

Bodi pozdravljen, preljubi gost moje duše! bodi pozdravljen, ti nebeška sladkost mojega serca! bodi pozdravljen, ti zastava mojega zveličanja! ti moje upanje! moje veselje! O Gospod! ti kralj večne časti in slave, kako se ponižaš k meni priti — tako revni siroti; iz svojega veličastva pa k meni ubogi grešnici! Ponižno te molim na sedežu

mojega serca. Hvalim te in častim iz vse svoje moči, in svoje češenje združim s počešenjem vse nebeške družbe. Naj se razlega hvala tvoja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Od sončnega izhoda do zahoda bodi hvaljeno tvoje presveto ime.

O kako srečna vendar sem danes, ker sem dosegla, kar sem toliko poželela — da sem tebe, moj Zveličar! prijela. Imam dušo tvojo, ljubi Jezus! ki bo posvetilo revno siroto, mojo dušo. Imam tvoje presveto telo, ki bo očistilo vsih marog in madežev moje telo. Imam tvojo presveto, drago kri, za moje odrešenje na križu prelito, ki bo oprala moje serce vsih gerdih lis in pregreh. **O** usmiljeni Jezus! kako vesele so zdaj za mene tvoje besede: „Kdor je moje meso in pije mojo kri, on živi v meni in jes v njem, in jes ga bom obudil poslednji dan“. **O** kako velika je tvoja ljubezen, da v meni prebivaš — ubogi grešnici: jes pa v tebi — tako nezmernem veličanstvu! **O** neskončna dobrot! kdo me bo ločil od tvoje ljubezni? Ne težave, ne veselje, ne življenje in tudi ne smert. Vse kar

imam, iz čiste ljubezni tebi darujem. **O** moj preljubeznjivi Jezus! ti si moja edina ljubezen, ti si serce mojega serca, ti si moj **Bog** in moje vse. **O** moj **Zveličar!** da bi občutila v svojem sercu nebeško moč tvojega prebivanja — da bi okusila moja duša, kako sladek si ti, **Gospod!** — Naj da polno tvoje sladkosti in ljubezni le tebe iše, le tebe ljubi, in se na večno s teboj veseli! **Amen.**

Molitev za sv. odpustke.

O moj preljubeznjivi, naj dobrotljiviši Jezus! glej me klečejočo tukaj pred tvojim naj svetejšim obličjem. **Z** naj večjo ljubeznijo in z naj priserčnišim usmiljenjem ogledujem tvoje svete petere rane, in v duhu premišlujem tiste besede, ktere je prerok **David** od tebe, o moj Jezus! govoril: „**Roke** in noge so mi prebodli, in so razšteli vse moje kosti“. Pri tem tvojem terpljenju te prosim iz globočine svoje duše, da mi vtisneš živo v moje serce pravo vero, terdno upanje in gorečo ljubezen, da mi daš resnično gre-

vengo nad mojimi grehi in terdno naprejvzete, te nikdar več razžaliti. Amen.

Žene! kolikorkrat bote šle k spovedi in k sv. obhajilu, bote klečé pred podobo križanega Jezusa to molitvico s skesanim srcem opravile in molile v namen sv. cerkve, lahko dobite vselej popolnoma odpustek. Pij VII. 10. aprila 1821.

MOLITEV

s katero se Marii večkrat priporočuj.

Sveta Marija, mati božja in devic devica! jes naj nevredniša služavnica tvoja te zberem danes za svojo gospo, prošnjico in besednico, in terdno sklenem in obljubim, da te ne bom nikoli zapustila, nikoli zoper tebe kaj govorila ali storila, in tudi ne dopustila, da bi kdo mojih podložnih zoper tvojo čast kaj zinil ali storil. Ob enem tudi priznavam in pričujem, da tvoje spočetje je bilo čisto — brez madeža izvirnega greha, in ko bi treba bilo, rada bi prestala za to resnico naj hujše bolečine in martre. Zato te zarotim in prosim, o Marija! vzemi me za zmiraj v svojo

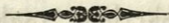

službo — za svojo dekle, stoj mi na strani pri vsih mojih delih, in ne zapusti me o moji smertni uri. Amen.

Kratka molitvica

k sv. Jožefu za srečno zadnjo uro.

Sveti Jožef! ki si med naj slajšim objemanjem Jezusa in Marije od tega sveta se poslovil, pridi mi na pomoč, o sv. oče! z Jezusom in Marijo posebno takrat, ko bo blede smert s svojo merzlo roko po meni segla. Druzega mi ni, kakor samo to gnado mi sprosi, da umerjem v naročju Jezusa in Marije. Jezus, Marija in Jožef! v vaše roke izročim svojo dušo; vaša sem živa in mertva, naj da bi tudi po smerti z vami živela, v vaši veseli družnji na vekomaj. Amen.

Naj svetejše dnevne ure.

1. Ob šestih zjutraj je bil Jezus k Pilatužu peljan in od Judov po krivem tožen.

2. Ob devetih je bil Jezus od Pilatuža k smerti obsojen.
3. Ob dvanajstih je Jezus v najhujih bolečinah na križu visel.
4. Ob treh popoldne je Jezus na križu umerl.
5. Ob petih zvečer je bilo njegovo sv. telo pokopano.

Opomba. Vsako teh peterih ur moli en Očenaš in eno Češenomarijo in pristavi: „**O Jezus! po svojem križu in terpljenju, po svoji žalosti in britkosti mi pomagaj, da se ne bom kaj pregrešila, daj mi pravo žalost in grevengo in enkrat večno življenje. Križani Jezus! usmili se me.**“ Amen.

Pravila,

kako življenje vrvnati, ako hočeš pobožna biti.

1. Sprašaj skerbno vsak dan svojo vest; to je naj boljši pomoček, ako hočeš greh v sebi zatreti in čednost zasaditi.
2. Opravi vsako spoved in sv. obhajilo tako zvesto, kakor bi bila zadnja tvojega življenja — potem ne

boš vesti imela, da si ssv. zakramente nevredno prijemala.

3. Če si pri spovedi, misli si ravno takrat, ko ti spovednik odvezo dajejo, da klečiš pod križem Jezusovim, in njegova kri kaplja in lije ravno na te, da bi te očistila.
4. Pri vsakem sv. obhajilu prosi za kako posebno gnado; post. za gnado, da bi to ali uno skušnjavo zmagala, to ali uno čednost zadočila, to ali uno terpljenje z voljo prenesla, srečno umerla itd. To ti bo pomagalo, da boš bolj pazljiva in goreča.
5. Vsak mesec si zberi eno svetnico za svojo posebno patrono, in moli vsak dan en Očenaš nji v čast in za tiste, ki so keršene na njeno ime. Za vsak mesec si zberi pa tudi eno posebno čednost, v kateri se boš vadila; posebno v krotkosti, poterpežljivosti, čistosti, ponižnosti, ljubezni do bližnjega, zmernosti, gorečnosti, snažnosti itd.
6. Opravi vsak dan kako kratko molitvico za srečno zadnjo uro, in vedno tako živi, da si vseskoz v

gnadi božji, vsikdar brez greha — in gotovo ne boš hude in neprevidene smerti umerla.

7. Imej milo serce do Marije, prečiste device. V nebesih ni svetnika, kateri bi ne bil Marije priserčno ljubil in častil.
8. Svoje križe in svoje djanja rada sklepaj z britkim terpljenjem Jezusa Kristusa — s tem si boš križe poslajšala in si boš djanje posvetila.
9. Od drugih ne govori nikoli kaj slabega, od sebe nikoli kaj dobrega.
10. Če je te kdo razžalil, nikomur ne pravi; temveč tiho dej in vse Bogu daruj. Si pa ti kogar razžalila, ponižaj se in prosi prec za odpušenje.
11. Terdno skleni, da prostovoljno in premišljeno ne boš nikoli se pregrešila — že zato ne, da bi sv. Duha ne žalila in gnadi božji kakih zaderžkov ne stavila.
12. Vse kar delaš, delaj iz ljubezni do Boga, njemu v večjo čast — višjega in boljšega namena ga ni.
13. Prizadevaj si, prijazna biti ravno do tistih, katerih naj manj moreš

terpeti, ali do katerih ti v sercu naj huje merzi.

14. Imaš kako prijateljico, ljubi jo zavolj Boga in rada jo spominjaj njenih slabost; ona pa tebe tvojih. Tako prijateljstvo je resnično, tebe čisti in posvečuje.
15. Če je količkaj mogoče, svete maše ne zamudi; in kakor nekdam sv. Tereza, moli vselej za spreobrnjenje grešnikov, krivovercova in nevernikov.
16. Kolikor moreš in smeš, zamori svojo lastno voljo v sebi — boš vidila, da potem boš božjo voljo lahko spolnovala.
17. Ne pritoži se nikoli čez svoje terpljenje, če ni potreba ali pameten vzrok. Križ, ki je Bogu samemu znan, je za keršanske duše velik zaklad.
18. Kar si dobrega storila, skerbno prikrivaj; kar pa tiče tvoje pregreške, ne boj se preveč, če tudi na dan pridejo.
19. Rada in vesela pomagaj, kjer koli se kaj dobrega počenja; čast pa, če dobro izide, rada drugim pripusti.

- 20.** Uči se, misliti vselej in povsod na božjo pričujočnost. Če se tega ne navadiš, na stezo popolnamosti tvoja noga nikoli stopila ne bo.
- 21.** Terpi z voljo, vojskuj se v ponižnosti in ljubi s čistim srcem; to troje je zapopadek vse učenosti.
- 22.** Če ti včasih težko stane, tiho, spokorno in v vednem zatajevanju živeti, se spomni, da nebeško veselje je preobilno, je neskončno plačilo za kratko pokoro, za kratko terpljenje.

A b e c e d a

keršanske popolnamosti.

Kratki nauki, ki jih je spisal sv. Bonaventura, in so toliko veljavni, da so prestavljeni bili skorej že v vse jezike.

- 1.** Bodi vesela, da si nepoznana, pozabljena in ne boš obrajtana. To je bolje za te in ti več pomaga, kakor hvaljena biti od ljudi.
- 2.** Dobro želi vsim — pridnim in nepridnim; ali nikomur ne bodi nadležna.

3. Obvari svoje serce pred razujzdanostjo, svoje usta pred nepotrebnimi besedami, in imej vse svoje počutke v hudem strahu.
4. Ljubi sama biti in molčeča, in imela boš veliko mira in dobro vest; kajti kjer je mnogo ljudi, ondi je mnogo trusa in razmišljenosti.
5. Bodi rada revna in priprosta; bodi z malim zadovoljna in redko redko, da boš pogodernjala.
6. Ogibaj se hrupa ljudi; zakaj služiti ob enem Bogu in ljudem, večnemu in časnemu — ti ne bo mogoče.
7. Hvali Boga vsaki čas s srcem in z ustmi, naj se ti godi, kakor rado — dobro ali hudo; zakaj on vse modro vpravna — po svojih sklepih in pravičnih sodbah.
8. Bodi naj ponižniša med vsimi, in našla boš milost pri vsih. Bogu in ljudem boš ljuba, in peklenšek, kteremu je ponižnost nad vse zoperna, bo od tebe bežal.
9. Pri vsakem dobrem delu imej namen, da bi dopadla samo Bogu, ki v serce gleda in le pravične in čiste duše ljubi.

10. Za svoje naj boljše prijatelje tiste imej, ki te terejo in gerdo imajo. Če boš umna in vse prav obernila, boš lahko od njih veliko dobička imela; kajti oni, ki te od hudega zadržavajo, ti k dobremu pomagajo.
11. S trdom in terpljenjem, s solzami in zdihleji boš kraljestvo božje zadobila: s sladnostjo in častjo ga boš zgubila.
12. Revna biti na svetu za Kristusa voljo, in na zadnjem mestu, to je velik dar božji: po časti pa želje imeti in po hvali, je napuh.
13. Ne zaničuj nikogar, ne škodovaj nikomur. Bodi usmiljenega serca do ubogih in potrebnih, in ne povzdiguj se nikdar.
14. Svoj čas vsikdar dobro obračaj, ter vse z Bogom začni. Dražjega nimaš, kot čas; ž njim namreč si lahko nebesa prislužiš. Bodi priljudna z vsimi, in kar je važnega, ne stori nič brez sveta ali premišljevanja.
15. Pri vsakem svojem delu najprej vprašaj, ali je Bogu dopadljivo

ali ne. Ne dovoli, ne stori ničesar, kar je zoper tvojo vest, tudi ne iz straha ne iz ljubezni.

- 16.** Ne sodi čez reči, ki tebe ne zadevajo.
- 17.** Potegni se rada v globino svojega serca in zapri za seboj vrata svojih ust. Če kaj slabega slišiš, ti škoduje; če kaj lepega vidiš, te mika; če kaj zaničevanja terpiš, te boli: zato se rada ljudi umikaj in vsa tiha se pri Bogu pomudi.
- 18.** Bodi zmerna v jedi in pijači, sramožljiva v svoji obleki, varna v govorjenju, poštena v svojem zadržanju, premišljena v svojih sklepih, serčna v terpljenju, krotka v zasramovanju, ponižna v sreči, hvaležna za dobre, vesela v zaničevanju, poterpežljiva v bolečinah, in modra v vsem svojem djanju in nehanju.
- 19.** Boj se, Boga razžaliti; tudi z malimi grehi. V sreči ne bodi prevzetna, v nesreči ne obupaj.
- 20.** Daj za Boga vse, naj ti bo ljubo, kakor rado; in Bog ti bo dal tudi vselej svojo gnado in potrebno

- tolažbo. Bogata je le tista, ki si je z ljubeznijo Jezusa kupila.
- 21.** Kristus naj bo tvoje življenje, tvoje branje, tvoje govorjenje, tvoje poželenje, tvoj dobiček, tvoje upanje in tvoje plačilo. Če kaj družega išeš, kot Boga, boš na škodi ostala, se boš veliko trudila in vendar pokoja ne boš našla.
- 22.** Boga hvaliti in častiti je delo duhov — ž njimi se veselijo vse verste svetnikov in angeljev, ker tudi oni Boga vekomaj hvalijo.
- 23.** Cahej je stopil iz drevesa, iz visočine posvetne modrosti. Pridi tudi ti in uči se v šoli božji ponižnosti, krotkosti in pohlevnosti — uči se pota v večno veselje.

Zlata ura,

ktera zmiraj prav kaže.

Ena. En Gospod in en Bog je, njemu samemu služi. Eno dušo imaš, če njo zgubiš, si vse zgubila.

Dve. Dve zapovedi ste, ki ste naj imenitniši med vsimi: Ljubi Go-

spoda, svojega Boga iz celega svojega serca in čez vse, svojega bližnjega pa kakor sama sebe.

Tri. Tri božje peršone so v presv. trojici, in vse tri so le en Bog. Tri božje cednosti so: vera, upanje in ljubezen — pogosto jih obuduj.

Štir. Spominjaj se rada štirih poslednjih reči — umerla boš, sojena boš — potem pa nebesa ali pekel!

Pet. Pet počutkov imaš, skerbno jih zatiraj. Ne pozabi peterih ran Jezusovih.

Šest. V šestih dneh je Bog nebo in zemljo in vse stvaril, je stvaril tudi tebe, in čemu? — da bi njega spoznala, častila, ljubila, mu služila in pokorna in enkrat večno srečna bila.

Sedem. Sedem je svetih zakramentov — sedem studencev, iz katerih ti gnada božja doteka — kolikokrat jih prejmeš? kako se pripravljaš? kdaj si zadnjikrat pri spovedi bila?

Osem. Osem je zveličanskih čednost — srečna si, če si vboga v duhu, krotka, žalostna svojih grehov, lačna in žejna pravice, usmiljena, čista, mirna, preganjana zavoljo pobožnosti svoje.

Devet. Devet je ptujih grehov — skerbno se jih varuj. Ne bodi mutasta, ko vidiš, da se greh dela, ne smeaj se slabim rečem, ne dovoli v nje.

Deset. Deset zapoved nam je Bog dal. — Hočeš modro živeti in srečno umreti, zvesto jih derži in spolnuj.

Enajst. Ob enajstih je Gospod zadnjikrat šel, delavcev v svoj nograd najemat. Enajsta ura je zadnja za delo in za pokoro; ko dvanajst odbije, ne bo ure več, bo večnost — srečna ali nesrečna.

Dvanajst. Dvanajst apostolov si je Gospod izvolil, in oni so zložili dvanajst členov apostolske vere. Brez vere ni mogoče Bogu dopasti, ni zveličanja — kakošna je tvoja vera?

Hvaljen bodi Jezus in Marija!

